

PRIS 35 ØRE

FREDRIKSBERG
TIVOLI

SOMMERREVVY
1904

AMOR PAA EVENTYR

ELLER

PETRA PYNTELIGS BRYLLUP

AF THV. BOGSRUD

18g141521

Nr. 1. En bydende.

(Julie Jansen-Fuhr).

Vals *Sang*

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a 3/4 time signature. It consists of four staves. The first staff begins with a treble clef and a 3/4 time signature. The second staff continues the melody. The third staff continues the melody and includes dynamic markings '1ste pp' and '2den ff'. The fourth staff is divided into two sections labeled '1ste' and '2de'.

Bjørn giver med rund haand jo leide
 Til gjæstespil og til tourné'r.
 Fru Dybwad og Klausen og Eide
 Og Christensen, Stormo'n og fler.
 Ja, Bjørn han har god raad paa en og paa to.
 Det sa jo hans status, den husker De jo?
 ∴ Aa jo, De kan tro, De,
 Det gik ei saa snodi',
 Var tiden ei go' De.
 Rent omframt go'! ∴

Og Blehr — ja De ved ham med konen,
 Der har vi en fin diplomat.
 Glans kastet han over nationen
 Fornys med sin laddetraktat.
 En morgen før fa'n havde faat paa sig sko'n
 Han vaagned og fandt s'gu sig selv som — baron.
 ∴ Aa jo (o. s. v.)

Knut Hamsun den mætte han var'a
 Saa heldig iaar som ifjor!
 No' skidt var jo Dronning Tamara.
 Og trak gjord' a ikke et spor.
 Men Hamsun, han trækker, han er ikke dum,
 Han trækker sit aarvise — stipendium.
 ∴ Aa jo (o. s. v.)

En bydende — JULIE JANSEN-FUHR og
 GABRIELLE BECKER.

Og Bernau er mand som ei gi'r op,
 Skjønt nylig det gik ham fatalt.
 For 6000 kroner i sirop
 han brugte istedenfor malt.
 Og Bernau betalte for maltet saamænd,
 Det lod til, at han havde humlen igjen!
 ∴ Aa jo, De kan tro, De,
 Det gik ei saa snodi',
 Var tiden ei go' De.
 Rent omframt go'! ∴

Nr. 2. Automobilparret.

(Julie Jansen-Fuhr og Hj. Johannesen).

The musical score is written on five staves. The first staff is a treble clef with a key signature of two flats and a common time signature. It begins with a forte (f) dynamic and a first ending bracket. The second and third staves are for the vocal parts, labeled '1ste' and '2de' respectively. The fourth staff is a waltz section, labeled 'Vals', with a 3/4 time signature and a forte (f) dynamic. The fifth staff contains two more vocal parts, also labeled '1ste' and '2de'.

Han:

Slig en kone vokser nu ei mer paa træer,
 Rent ud sagt en perle blandt sit kjøn hun er,
 Og vort samliv, det er meget snart fortalt.
 Jeg, tænk bare, jeg er hendes et og alt.
 Naar jeg faar et anfald af min slemme gigt,
 Ta'r massagen paa sig hun som kjær en pligt.
 Og den tendre blomst, hun hænger voldsomt i,
 Saa at jeg ofte — au — er nødt at si'
 :/: Vil du nu bremse lidt,
 :/: Bremse lidt, :/:
 Vil du nu bare bremse lidt. :/:

Hun:

Lille Randers, Schibsteds djærve adjutant,
 Tog en ridetur fornylig som Bacchant.
 I Amandi spalter nylic jo han sang
 Op for druens blod og bægets muntre klang.
 Gud ved, om det hele kun er teori,
 Er det praxis, saa — du slemme, slette ti' —
 Maa smaa Randers vistnok sikkert mangel gang
 Vist da'n derpaa ha' nynnnet denne sang:
 :/: Jeg sku' ha' bremset lidt,
 :/: Bremset lidt, :/:
 Au, jeg sku' nok ha' bremset lidt. :/:

Automobilparret — JULIE JANSEN-FUHR og
 HJ. JOHANNESSEN.

Han: Storthingsmand, den job er, ved De, ganske fed,
 De har no', som jo de kalder for diæt,
 Men som fast, at faa den helt ud slaet fast,
 Dermed har det, saa vi nylic, ingen hast.
 Skravle løs for 10-12 blanke kroner da'n
 I saa sløie tider, folkens, det gaar an.
 Hvis at lønnen var blit slaet fast, ja saa,
 Saa er jeg saa omtrentlig sikker paa
 :/: At de havde bremset lidt,
 :/: Bremset lidt, :/:
 Stol paa, de havde bremset lidt. :/:

Hun: Hr. Macodi-Lund kom nylig galt afsted,
 Stakkar, han sku' lissom ogsaa hænge med,
 Dengang Castberg, ved De, talte vidt og bredt
 For de smaa uægte smaafolks arveret.
 Hr. Macodi stakkar, han blev kastet ud,
 Frøkner, fru'er bar'n paa hænder, herregud!
 Og paa farten ned ifra den høie sal
 Han bad, idet han slog en salt'mortal:
 ∴ Vil De nu bremse lidt.
 ∴ Bremse lidt. ∴
 Vær nu saa snild at bremse lidt. ∴

Nr. 3. Jansen, Hansen og Fransen.

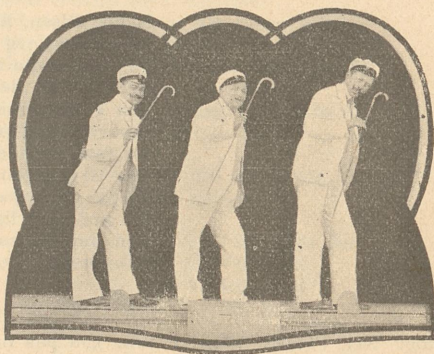
(Ch. Johansen, Oskar Heggelund og Aksel Mathisen).

Allegretto *Sang*

Jansen:

Vi et nordlys har,
 Ret en pokkers kar,
 En som »gjør« i socialismen.
 Og i thingets sal
 Er han særlig gal
 Paa os og — alkoholismen.
 Da han var vor gjæst,
 Var vor karlsøprest
 S'gu slet ingen tender Mimosa.
 Nei, vi ved besked,
 For der gled sku ned
 No'n drammer og tvende Glen Rosa.
 (taler) Men kanske han husked daarlig,
 stakkar —

∴ Han havde faa't lidt af hm-tara-ta,
 Det var vel gaa't lidt til hm-tara-ta.
 For naar en prest blir paa hm-tara-ta,
 Husker'n ei stort ifra hm-tara-ta. ∴

Jansen, Hansen og Fransen — AKSEL MATHISEN,
 CH. JOHANSEN og OSKAR HEGGELUND.

Fransen:

Da Arctander sa',
At det sku' gaa bra,
Selv om kvinden kom udi samarien,
Tog han mund for fuld,
Det var rent no' tul,
Og det passed kun i Malabarien.
Tænk, en rank og net
De, paa den vis klædt:
Mod' à la provst Kristian Knudsen.
Jeg gi'r garanti,
At da blir De fri
For mig og den øvrige jussen!

(taler) Men — naar fanden blir gammel gaar han i kloster. Dengang Arctander var i min alder, er jeg vis paa, at ogsaa han

∴ Gjerne gik ud paa lidt hm-tara-ra,
For da var vel han ogsaa hm-tara-ra,
Tro ei, jeg mener no' hm-tara-ra,
Jeg tænkte bare paa hm-tara-ra. ∴

Hansen:

Og at være gjæst
Ved en Bockbierfest,
Det er no', som jeg sletikke gjør mer.
Naar saa høi en pris
Der et kys skal gi's,
Si'r jeg rentud, jeg sletikke tør mer!
Jeg si'r ei no' om
At protesten kom
Og at Dørnberger krangla og prutta,
For tænk blot, et nip
Paa en øreflip
Kan da ei kaldes for — fuld valuta!

(taler) Omforladelse! Er der ingen jurister tilstede? — Kan De ikke være saa venlig at si' mig: Naar et kys paa øret koster 500 kroner, hvor meget koster saa

∴ Et lidet trykkys paa hm-tara-ta, —
Vil De ei svare paa hm-tara-ta,
Saa til vennen gaar jeg! hm-tara-ta,
Han har nok rede paa hm-tara-ta. ∴ ∴

*

(Petra Pyntelig og skrædder Olsen).

Petra:

Kjære Olsen, far
Ja, du ved jeg har
Paa dig venta som a Rakel paa'n Jakob,
Og blir end det tyndt
Naa e' støn med mynt,
Saa vær tryk paa, vi skal ikke rak'op.
Du faar næsten nu
Gaa til presten du!
Aa ja, gaa op og rekvirer lysing,
Du ved, kjærlighed,
Den kan bli saa hed,
At'en rentud kan faa a med frysing!

Olsen:

(taler) Nei, Petra! »Jeg vil ikke gaa paa naade«, sa'n Johannes Ording til proffesor Odland.

∴ Du faar la fare slikt hm-tara-ta,
Vel er jeg bare en hm-tara-ta,
Men har jeg ei selv noget hm-tara-ta,
For du nok vente med hm-tara-ta. ∴ ∴

Nr. 4. Kjødkagetrina.

(Joh. Vilberg).

Sang

The musical score for 'Kjødkagetrina' is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It consists of three staves. The first staff begins with a dynamic marking of *f* and a *Sang* instruction. The second and third staves continue the melody and accompaniment. The piece concludes with a double bar line.

Mortensen, han vil, forstaas,
Sætte damp paa »Dampen«,
Næst' aar faar vi Mortensgaas,
Saa dufta staar til Kampen.
Morgenstjerne, stakkar, kund' ei være
med paa den,
Man sku' være endda mere noie.
»Nei«, sa' Morgenstjerne, »nei, vi savner
nok saamænd
Paa »Dampen« et — husmoderøie!«

Mod vor lille Bjørn smaa Worm
Avind i sit skjold bær,
Lille Bjørn han har sin orm,
Han kan ei sin Holberg,
Tænk om nu fru Lavik vilde ta'n en
liden torn,
Hvad fik lille Bjørn saa ei at døie?
Ja, for udi Holberg,
Ja, der savner nok smaa Bjørn
Rentud sagt et — husmoderøie!

Stortingsmænnen er et rart
Folkefærd, ei sandt Di?
Byen fandt dem go', d'er klart,
Reise sent, dem vandt, Di!
Rusle lidt hos Andersen og rangle lidt
paa »Grand«,
D'er bedre end derhjemme gaa og pløie!
Ak ja, de gjæve stortingsmænd,
De trængte mangan gang
I byen her et — husmoderøie!

I Skulpturmusæet var
til no' fælt jeg vidne.
Venus og Apollo var
Rent beskidt saa skidne.
Guder og gudinder, de var helt belagt
med Lort,
Lornz Didriksen han tog det ei saa noie.
Den Doven-Didriksen,
som ikke sligtno' før tog bort,
Han trængte til et — husmoderøie!

Nr. 5. Skomager Pluggerud.

(Hjalmar Johannesen).

Modto *Sang*

The musical score for 'Skomager Pluggerud' is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It consists of three staves. The first staff begins with a dynamic marking of *p* and a *Sang* instruction. The second and third staves continue the melody and accompaniment. The piece concludes with a double bar line.

Jeg har syv-otte slemme veksler,
I Hyppetikken har jeg Laan,
Jeg tandværk har i fire Jeksler,
Jeg kjærring har og elve baan.
Jeg leieboere har som krangler,
Paa jobbebanka har jeg taft,
Jeg har en svend som gaar og rangler
Hver mandag rundt, som tel fins skaft.

Gaardeierne vrir sine hænder,
Selv Køllapolsen jærmer med.
For skatt'restance og pantemænnen
Har ingen dag de, si'r dom, fred.
Og leien, kan ei op de pine'n,
Slig sutrer de paa hver en kant,
Saa gaar de lukt ind i ruinen,
Da blir selv Køllapolsen fant.

(taler) Men kan De se det paa mig?
Aa langtifra!

(taler) Men kan man se det paa ham?
Aa langtifra!

Vært oppi stortingsrestrassjonen, —
 Den stilling kan ei være fed,
 De »ypperste udi nationen«
 Er svært saa nøgtre som Di ved!
 De nyder kun sa' præsidenten,
 Af vin en to-tre fingerbøl
 Og daglig kan kun værten hent' en
 saa'n tre à fire halve øl.

(taler) Men kan man se det paa dem? Aa
 jo! »Af og til« sa' Egede Nissen.

Besynderligt, en sku'nte tru det,
 Saa mange svinger verden gjør!
 Sagførerne er nu i — skuddet,
 Og det var denslags folk ei før.
 Missionsforstander'n gik og skula,
 Fandt fiender paa den hele jord,
 Og Søberg, stakkar, han fik kula
 Tre gange indpaa sit kontor

(taler) Men kan en se de paa'n? Aa langt-
 ifra! — Frakken er syet igjen.

Nr. 6. „Lulla, Tulla og en af samme Ulla“.

(Julie Jansen-Fuhr, Gabrielle Becker, Signe Dahl).

Ulla:

Paa kirk'mødet slos di, saa busterne føg,
 Om bibelfortolkningen sammen de røg,
 De lyped, de tordned, var høist indignert,
 Men »elsker hverandre« blev ei debattert.

(Taler) Men hvorfor skulde nu de fromme Guds mænd lave en slig ukristelig polsk
 rigsdag, De?

:/: Ja, hvis det De ved
 Skal De faa bon-bon,
 Det var kjærlighed
 Paa en ny façon! :/:

Lulla:

Hos vesle b. b. har de faat en mani,
 De gi'r »Lad os skilles« trods Bjørn ei er bli'
 For trods »Vore koner« som farce blev født,
 Saa kan »Troll« nok »tømmes«, men — men sletikke stot.

(Taler) Nei, lille Bjørn har vist faat nok af »Skilsmisernes overraskelser«, og hvoraf
 kommer det, godtfolk?

:/: Ja, hvis det De ved
 Skal De faa bon-bon,
 Det var kjærlighed
 paa ny façon! :/:

Tulla:

De Wahl, »svenska halfguden«, takker som byr,
Det var, som De ved, slig en nydelig fyr,
Og alle smaa backfischer fra Karl Johan
Ved afreisen satt' jo station' under vand!

(Taler) Ja den De Wahl, De, som var saa slem mod smaapigerne! Han satte ind i kupeen som en spring-Wahl, endskjønt smaapigerne i det længste holdt ham for en smægtende barde-Wahl. Og hvoraf kom saa den skuffelse tror De?

∴ Ja, hvis det De ved
Skal De faa bon-bon
Det var kjærlighed
Paa ny façon! ∴

*

Petra Pyntelig:

Tænk paa mine 40 omtrent paa en prik
Kun af skrædder Olsen et tilbud jeg fik,
Og over en ting har jeg ærgret mig støt,
At ikke jeg som en prinsesse blev født!

(Taler) Havde jeg været prinsesse, hente mine himmelblaa bukser, havde ikke jeg ogsaa for lang tid siden rendt afgaarde med min sproglærer eller med min hr. papas kusk, og hvorfor ialverden skulde ikke jeg det, De?

∴ Ja, hvis det De ved
Skal De faa bon-bon,
Det var kjærlighed
Paa en ny façon! ∴

«Lulla, Tulla og en af samme Ulla» — GABRIELLE BECKER,
JULIE JANSEN-FUHR, SIGNE DAHL.

Nr. 7. Piccolo. ✓

(Signe Dahl).

De kjender nok et lidet ord,
Et lidet ord!
Det høres paa den hele jord,
Den hele jord!
Det ord er i sig selv saa skjønt
Og verden rundt berømt.

Hør her,
Det er,
Pas paa,
Det smaa,

∴ Opvarter, pst-pst-pst! ∴
Det lyder her,
Det lyder der,
Opvarter — pst-pst-pst! ∴

Kristiania er en farlig by,
En farlig by!
Der er det livligt efter 10,
Fy, efter 10!
I Stortingsgaden hørte jeg no'
som aldrig jeg forsto':

Ja gjæt,
Ved tæet,
Pas paa,
Det smaa,

∴ De frøken — pst-pst-pst o. s. v.

De pokkers kokkepiger, nei,
De piger, nei!
De tror ei, hvor de liker mig,
De liker mig!
Jeg sytten kys stjal i en ruf,
Men da kom Pet'sen, uf!
Var bøs,
Gik løs,
Han sa',
Hu ha!

∴ Piccolo, pst-pst-pst! ∴
Gjør du det mer
Saa faar du lidt paa —
Pst-pst-pst! ∴

Nr. 8. Leth Pettersen. ✓

(Aksel Mathisen).

Sang

Prosa Vals

Bjørn Bjørnson skjænked os Røverne,
Men det sku' han ikke ha' gjort,
Skjønt Røverne gik — paa prøverne
Omtrentlig som om det var smurt!
Far Schiller vendte sig i sin grav, —
Selv Frich blev en smule forlein,
Men den, som sytten i den ting gav
Var smaa Bjørn, den røverkaptein!

(taler) Jeg har klippet den lige ud
af en tysk mønsterbog, sa' han, mer
ved ikke jeg:

:/: Men ja gaar den saa gaar den,
Gaar den ikke, gaar den ei!
Værs'artig, ta' for Dem
Og gener Dem blot ei! :/:

De ved, hvordan det gik jobberne,
Da krachet kom i slig hast,
Selv fruene misted doberne,
Dengang, da boblerne brast.
Men rundt gaar end mangan
heldig gris,
Brillanter store som saa —!
De jobbed ogsaa, men heldigvis
For dem, de jobbed — en gros!

(taler) For naar skifteretten kommer
til dem, som har været lure nok til at
blive skyldig en 6—8 hundrede tusen,
saa at »boet ikke antages at kunne
bære omkostningerne,« ja, saa siger de
lure herrer bare til administrator:

:/: Nu ja, gaar den o. s. v.

Den Bætzmann udi vor Aftenpost,
Har pokker til lange ben.
Da Japan bød Russen paa varm en kost,
Da var ei Hr. Bætzmann sen.
Da ved Chemulpo det første slag
I krigen nys blev levert,
Stod katten klore mig næste dag
Hos Schibsted det fotografert.

(taler) Jo, det er det, man kalder
oieblikksfotografering, sa Bætzmann til
Amandus, da Amandus begyndte at
bli lidt ængstelig og riflet udenpaa.

:/: Nu ja, gaar den o. s. v.

En brændevinslov vi til aaret faar,
Som rentud bli'r magelos!
Til næste aar maa De ingen taar
Ta dernede om De end frøs.
No' galt vil jeg sletikke faa Dem til,
Jeg frister ei no'n til galei.
Men unter uns vil jeg raa' Dem til
At gjøre præcis lissom jeg.

(taler) Da gjør De først slig — og
saa slig — og saa synger De

:/: Nu ja, gaar den, saa gaar den,
Gaar den ikke, gaar den ei!
Værs'artig, ta for Dem
Og gener Dem blot ei! :/:

Nr. 9. Kysset.

(Gabrielle Becker).

Dengang du først drattede ned paa
 Vor slemme, syndige jord,
 Mig fik du med engang besked paa,
 Mig fik du jo først af din mor.
 Og voksed saa livets torne
 saa smaaningom for dig frem,
 Saa var jeg din gode norne,
 Naar svien blev altfor slem.
 ∴ Ei sandt, jeg er yndig,
 Skjønt Barfod fandt jeg var syndig!
 Nei tag mig paa ret tid og ret sted,
 Men tag mig blot ikke paa »Grand«. ∴

Da skjælmen med pil og med bue
 Dig førstegang spilled en streg,
 Da flammert for mig du i lue,
 Og livet det var dig en leg.
 Og la's du i hymnens lænker,
 Saa husker du nok — men tys!
 Vi taler ei om, men vi tænker
 Kun sitrende paa det kys.
 ∴ Ei sandt, jeg er
 o. s. v.

Og sidder med sølv du i haaret,
 Mens gigten din ryg gjør stiv,
 Og naar du guldbrellupsaaret,
 Du og din graanede viv,
 Saa kan det vel hælde, du rover
 Mig fra hendes kjære mund
 Og nynner, din gamle stover
 Vemodig i samme stund:
 ∴ Kys, ak, det er yndigt,
 o. s. v.

De faar mig jo quantum satis
 Fra Cap og til Hammerfest,
 Og helst bør jeg faaes gratis,
 Da smager jeg altid bedst,
 Dog stundom jeg ei forsværger,
 Min pris gjør mig selv ei forknytt —
 Men ikke hr. Dørnberger.
 For han sa' i retten: Pyt!
 ∴ Kys, ak, det er yndigt,
 Skjønt Barfod fandt det var syndigt,
 Jeg skal ta' det paa ret tid og ret sted,
 Men hente min hat ei paa »Grand«. ∴

Nr. 10. Johan Tertiten, en af „gamlekara“.

(Johan Vilberg).

Allo Forspil *Sang*

Nei, aa staa om da'n som infantrist
 Ved første kompani,
 Og bli purra ud om morra'n klokken fem.
 Nei, det fins der da minsandten
 Ikke no'nslags mening i.
 Og han sersjantdæveln kan De tru er slem,
 For han bræger som en sau,
 Aa ja, banner gjør'n au
 Saa det lyser rødt udover hele mo'n.
 :/: Og paa pudsing er'n stram
 Og etter brændvin er'n ram,
 Han er rentudsagt en skam for vor nation! :/:

Og han løytnanten, det er en
 Slig en liden, viktig spræt
 Og saa spæd i maalet som en liden meis.
 Og saa furérn, ja, ham glemte jeg,
 Men det kan bli et fet,
 For det er en gammel, sur og tvær stabeis.
 Og al maden som vi taar,
 Den er ikke fra igaar,
 Ofte silla til og med er gul og grøn.
 :/: Og af smør en liten klomp
 Hele veka tel vor stomp,
 Og saa grynegrauten! Jo tak, den er skjønn. :/:

Og hvis ikke kaffein var
 Saa staut en kar som han naa er,
 Ja, saa meldte jeg hos doktern mig som fei.
 Men se det er no, sòm heller ikke
 Løkkes for enhver,
 Denna am'rikanske olja hu er lei!
 Men naar tia den er slut,
 Skal Di her faa se paa gut,
 Som ved veien hjem til Vatland, bare bi,
 :/: For der venter mig saa saart
 E' som nok har hat det haardt,
 D'er a Tonetta med krollen, jenta mi! :/:

Johan Tertiten — JOHAN VILBERG.

Nr. 12. Valkyrierne.

(Gabrielle Becker, Julie Jansen-Fuhr, Signe Dahl).

Allo *f* *Sang* *p*

The musical score consists of five staves. The first staff is a vocal line in G major, 2/4 time, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It begins with a forte (*f*) dynamic and includes a section marked 'Sang' with a piano (*p*) dynamic. The following four staves are piano accompaniment, featuring a steady eighth-note pattern in the right hand and a more complex rhythmic pattern in the left hand.

1ste valkyrie:

Vi bor under tvilens tegn,
 Hi—ho — tvilens tegn,
 Selv Hansson, han blir tynd og klein,
 Hi—ho — tynd og klein!
 Og det, trods Eide tidt os gav
 Hi—ho — tidt os gav
 Exempler baad' paa videnskap
 Og ren Kavli-denskab.
 ∴: Nei! Leve de muntre løier,
 Blæs bare i S. B!
 Himlen er blaa, og verden er skjøn,
 Og vi vil ha lov til at le, tjo! ∴:

2den valkyrie:

Og Hauk blev sint paa vesle b,
 Hi—ho — vesle b!
 Blot en gang maantlig fik han le,
 Hi—ho — fik han le!
 Det var hvergang, at gagen kom,
 Hi—ho — gagen kom.
 Og Hauk fandt verden trist og tom
 Og sa', da han sadled om:
 ∴: Nei! Leve de muntre løier,
 Blæs bare i S. B!
 Himlen er blaa og verden er skjøn,
 Og vi vil ha' lov at le, tjo!

Valkyrierne — GABRIELLE BECKER, JULIE JANSEN-FUHR,
 og SIGNE DAHL.

3die valkyrie:

Vi af med palma gik iaar
 Hi—ho — gik iaar!
 »Quo Vadis« Alma fik ivaar,
 Hi—ho — fik ivaar!
 Skjønt Fahlstrøm var Petronius,
 Hi—ho — Petronius,
 Og Bitterlich trak no'n i hus,
 Saa hjalp det ei et snus.
 ∴: Nei! Leve de muntre løier,
 Blæs bare i S. B!
 Himlen er blaa og verden er skjøn,
 Og vi vil ha' lov at le, tjo! ∴:

